

'Passend' onderwijs

De volgende uitgangspunten van de maatregelen zijn nobel te noemen:

- Leerlingen krijgen zo goed mogelijk onderwijs.
- Ouders zijn betrokken bij hun kind op school. Ouders denken zelf mee over hoe zij hun kind het beste kunnen ondersteunen.
- Docenten zijn goed toegerust. Docenten hebben voldoende bagage voor het omgaan met verschillen tussen leerlingen.
- Scholen werken samen met jeugdzorg en gemeenten. Scholen kunnen zich zo veel mogelijk op hun kerntaak richten: goed onderwijs geven. Eén kind, één gezin, één plan.
- Doelmatige investeringen. De besteding van geld is transparant en de resultaten zijn zichtbaar in de klas. De bureaucratie is tot een minimum beperkt.

Uitgangspunten die bij een bezuiniging kansloos zijn:

Onze VMBO school heeft steeds meer moeite om leerlingen voldoende zorg te geven. Er is een sterk toenemende problematiek. Deze houdt geen gelijke tred met de scholing van docenten daarnaast is er een tendens tot groepsvergroting.

Als de druk van de problematiek toeneemt is expertise/scholing nodig. Geen ontslag van mensen in het speciaal onderwijs, maar gebruikmaken van hun expertise om de werkvloer van het vo te verwezenlijken. Als je dit proces serieus neemt vergt dit een enorme logistieke en kapitaalintensieve inspanning!

Scholen kunnen bij gebrek aan middelen niet aan de zorgplicht voldoen en daardoor krijgen de leerlingen geen passend onderwijsaanbod.

Docenten hebben zonder inzet van expertise en scholing onvoldoende bagage voor het omgaan met toenemende verschillen tussen leerlingen.

Verwachte effecten van de invoering van de wet :

- Meer leerlingen dan nu zullen het regulier onderwijs verlaten. De wachtlijsten zullen verder toenemen de druk op het speciaal onderwijs zal toenemen.
- Leraren in het regulier onderwijs voelen een toenemende druk om prestaties te leveren en dit gaat ten koste van alle leerlingen en natuurlijk de docent zelf.
- Scholen werken samen met jeugdzorg en gemeenten. Scholen kunnen zich zo veel mogelijk op hun kerntaak richten: goed onderwijs geven. Eén kind, één gezin, één plan. Dit lijkt mooier dan het is want de toenemende groeps grootte en het voorlopige gebrek aan expertise laten geen individueel onderwijs toe.
- De samenwerking tussen school en andere instanties is wenselijk en moet verder worden uitgebreid.
Er is geen sprake van (doelmatige) investeringen, daar is pas sprake van als eerst de reguliere scholen aan hun voorwaarden voor zorgplicht kunnen voldoen. Als er dan sprake is van een voldoende opvang van iedere leerling, komt er minder druk op het speciaal onderwijs en het speciaal onderwijs wordt 'vanzelf' kleiner.
- De besteding van geld is transparant en de resultaten zijn zichtbaar in de klas.
- Ik hoop dat de bureaucratie is tot een minimum beperkt zal zijn; in het 'oude' systeem was het niet best. De leraren, de ambulante begeleiders en natuurlijk de leerlingen waren hiervan de dupe. En vooral zij krijgen opnieuw de rekening!

Kortom: Niet het kind met badwater wegspoelen. Nooit een op papier (deels) aardig plan invoeren met als doel (ook) te bezuinigen. De transitie zou 50.000.000 miljoen moeten opleveren, voor de staatskas. Ik heb nog nooit van negatieve investeringen gehoord.

Tip: Draai de plannen voor prestatiebeloning per direct terug, levert een enorme besparing op. Management teams komen niet voor een onmogelijke opdracht te staan. De meeste directies hebben nog niet eens hun gesprekken cycli op morde.

Luister eens naar het onderwijs veld.....

En laat sommige politici stoppen met het beledigen van onderwijs mensen. Zij die jarenlang (koopkracht) moesten inleveren en ook nog eens harder moesten werken om zo het onderwijs op dit niveau houden (bij dalende investering). Voorwaar knap, meer eens is de rek er uit. De weg terug naar wenselijk een kennis economie niveau is duur, heel duur... (dan heb ik het niet eens over het slachtofferen van leerlingen, ouders en docenten...het is bizar dat ik dit tussen haakjes schrijf!)

M. van den Berg (leraar/counselor VMBO)

Veenendaal

11-02-2011